

Cộng Đoàn Thánh Martin de Porres Đông Hành

Số 9
Tháng 11, 2006

THÔNG BÁO

Các Lễ Đáng Ghi Nhớ Trong Tháng Mười Một

Lễ Các Thánh Nam Nữ (Lễ Buộc)	Ngày 1
Lễ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam	Ngày 24
Lễ Chúa Kitô là Vua	Ngày 26

Lễ Việt Nam

Lễ Chúa Nhật ngày 3 tháng 12 lúc 1g chiều tại nhà thờ Westside.

Website Của Cộng Đoàn <http://cdmartin.org>

Kính Kính Thánh Martin de Porres

Lạy Thánh Martino rất **khiêm nhường**, lòng thương yêu nồng nhiệt của Người chẳng những che chở các anh em túng nghèo, mà lại cả những thú vật ngoài đồng, thật là gương huy hoàng của đức bác ái, chúng tôi kính mừng và cầu khẩn Người.

Từ tòa cao Người ngự, xin đoái thương nhậm lời anh em túng nghèo kêu xin, để chúng tôi được bắt chước nhân đức Người mà yên vui trong địa vị Chúa đã đặt, và được mạnh mẽ, can đảm vác Thánh Giá theo chân Chúa Cứu Thế và Mẹ Sầu Bi, sau hết được về nước Thiên Đàng. Vì công nghiệp Chúa Giêsu Kitô là Chúa chúng tôi - Amen.

Đức Khiêm Nhường

Đức khiêm nhường là cội rễ căn bản của tất cả các nhân đức. Ngược lại, kiêu ngạo là căn nguyên của tất cả các tội lỗi khác.

Suy nghĩ:

Tôi có khiêm nhường không? «Cây mà tốt thì quả cũng tốt, cây mà sâu thì quả cũng sâu, vì xem quả thì biết cây» (Matthêu 12:33) Tôi cần để ý xem xét tư tưởng, lời nói và hành động của tôi.

Tư tưởng:

Phải chăng tôi đặt nhẹ hình phạt của Chúa và chỉ để ý đến dư luận người đời mà thôi? Phải chăng tôi chỉ lo làm vừa lòng thiên hạ mà không sợ làm mất lòng Chúa? Phải chăng tôi chỉ làm mọi cách để nâng cao mình lên, để trở thành một nhân vật quan trọng và xuất chúng?

Sự cần thiết của đức khiêm nhường

Không có đức khiêm nhường thì tôi tự tôn tôi làm thần tượng, tôi trở thành những tội nhân ghê tởm trước mặt Chúa.

Không có đức khiêm nhường thì không có nhân đức vững chắc, bởi vì đức khiêm nhường là cội rễ của tất cả những nhân đức khác.

Không có đức khiêm nhường thì không có ơn Chúa, mà không có ơn Chúa thì việc làm của tôi không có giá trị gì.

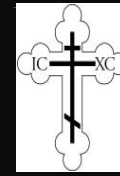
Không nhân đức, không công nghiệp thì cửa Thiên đàng bị đóng kín lại, có nghĩa là không có khiêm nhường thì không có sự cứu rỗi.

Không có khiêm nhường thì không có sự hoàn hảo và tôi không có lợi ích gì cho tha nhân.

Không có đức khiêm nhường thì không có sự bình an và hạnh phúc trong đời.

Tôi thấy cần phải thực hành đức khiêm nhường trong cuộc sống, vì đây là phương cách hữu hiệu nhất để chiến thắng tội kiêu ngạo. Tránh tội kiêu ngạo mà không thực thi «khiêm nhường» thì chỉ là một phương cách tiêu cực mà thôi.

Lạy Chúa Giêsu, xin uốn nắn lòng con nên giống Trái Tim khiêm nhường của Chúa. Amen (trích từ mautam.net)

Tháng Các Linh Hồn

Trong Tháng 11, tháng cuối cùng của Năm Phụng Vụ, Giáo Hội muốn nhắc nhở chúng ta nhớ đến những người đã ra đi trước chúng ta. Trong số đó, có những vị đã được thưởng công trên nước trời, đó là các vị "đã nên thánh", mà chúng ta kính chung vào ngày Lễ CÁC THÁNH (01/11); có những người còn đang được thanh tẩy trong Luyện ngục mà chúng ta cầu nguyện chung cho họ vào ngày Lễ CÁC LINH HỒN (02/11).

Tháng 11 cũng thường được gọi là THÁNG CÁC LINH HỒN và là tháng để chúng ta cầu nguyện nhiều cho các linh hồn nơi luyện ngục. Tất nhiên không phải chúng ta chỉ cầu cho các linh hồn quá cố vào tháng 11; nhưng chúng ta vẫn nhớ đến các bậc tổ tiên, ông bà, cha mẹ và bà con thân thuộc, các linh hồn 'mồ côi' trong các Thánh Lễ và kính nguyện hằng ngày; đặc biệt trong các Ngày Giỗ, ngày các vị đã ra đi khỏi cuộc đời này.

Tháng 11, tháng cuối cùng của Niên Lịch Phụng Vụ, cũng là tháng để chúng ta nhớ đến giờ phút chúng ta sẽ ra khỏi cuộc đời này mà không ai trong chúng ta biết được lúc nào và cách nào. Điều đó không làm cho chúng ta bi quan về cuộc sống. Trái lại trong niềm tin vào Chúa Giêsu Phục sinh và lên trời vinh hiển để mở đường 'về trời' cho chúng ta, chúng ta vẫn luôn vui sống cuộc sống hằng ngày.

Tuy nhiên, chúng ta cần luôn sống sẵn sàng đón chờ Chúa đến với chúng ta bất cứ lúc. Trong khi chờ đợi, chúng ta cần dùng mọi thời giờ và những gì Chúa ban cho chúng ta, tùy theo hoàn cảnh mỗi người, để 'sinh lời' là các 'việc lành phúc đức'. Những điều chúng ta cần phải làm hơn cả, đó là giúp đỡ những người nghèo khó, không cơm ăn áo mặc, và những nạn nhân do thiên tai, chiến tranh, khủng bố, và bệnh nhân:

" Khi Ta đói các con đã cho Ta ăn,
khi Ta khát các con đã cho ta uống,
khi Ta bệnh hoạn, các con đã đến viếng thăm...
Vì khi các con làm như thế cho những người nghèo khó nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta đó...(Xin đọc Mát-thêu 25,31-46). "

Vậy Chúng ta hãy cầu nguyện chung cho nhau, để bao lâu chúng ta còn sống trong cuộc đời này, chúng ta luôn biết sống "khôn ngoan như Năm Cô Trinh Nữ Khôn Ngoan chờ Chàng Rể đến..."

LM. Anphong Trần Đức Phương

Câu	Cựu Chủ Tịch Phêrô Từ Bộ Cam	
Cho	Cựu Chủ Tịch Giuse Trần Văn Cẩm	
Những	Cựu Chủ Tịch Benedictô Trần Ngọc Minh	
Người	Simon Từ Bộ Chương	
Quá	Maria Nguyễn Thị Mỹ	
Cố	Vincentê Nguyễn Thiệu Quang	
trong	Giuse Bùi Quang Nghiêm	
Cộng	Gioan Baotixita Trần Thúc Chi	
Đoàn	Giuse Nguyễn Văn Chùng	
	Maria Nguyễn Thị Thịnh	
	Benedictô Lê Văn Ngọc	
	Vincentê Nguyễn Tiến Hiến	
	Giuse Nguyễn Văn Vui	
	Lucia Nguyễn Thị Hằng Nga	
	Phaolô Huỳnh Việt Long	

Suy Niệm Lễ Chúa Kitô Vua
Chúa Nhật 26/11/06
Vua-lòng-Tin

Khi nói đến một vị vua chúa nào dù đã chết hay còn đang tại vị, chúng ta nghĩ ngay đến quyền lực, đến giàu sang, đến đài, nghi lễ sang trọng, đến đời sống vương giả... Chúng ta thường chỉ nghĩ đến như thế thôi. Vì đã được nghe qua, hoặc đọc trong sách báo hay xem truyền hình về đời sống của họ. Nào mấy người có được cơ hội trải qua cuộc sống thực sự trong cung điện vua chúa. Và đời sống của vua chúa thường đồng nghĩa với đời sống xa dân. Thần dân có bốn phận kính trọng và nghe lời họ. Họ có quyền hành gần như tuyệt đối cai trị người dân.

Hình ảnh này về vua chúa không những chỉ đúng cho ngày xưa - cách đây chừng trên dưới nửa thế kỷ thôi như Nhật Hoàng, Nga Hoàng, vua xứ Brunei, vua xứ Thái Lan, vua xứ Chùa Tháp Campuchia... - nhưng phần nào cũng còn đúng cho các vị vua chúa trong xã hội cộng hòa dân chủ ngày hôm nay.

Người công giáo tuyên xưng: Chúng tôi cũng có một Vua, nhưng Vua của chúng tôi là Vua-lòng-tin! Vậy Vua-lòng-tin của chúng ta thì thế nào? Chúng ta có thể biết được chút nào về đời sống Vua-lòng-tin không? Vua-lòng-tin của chúng ta sống gần con người hay cũng xa dân như các bậc vua chúa khác?

Chúng ta hát ca ngợi Vua-lòng-tin như thế này: "Ôi Giêsu, Chúa Giêsu là Vua. Chúa muôn thuở là Chúa. Nhưng lòng Chúa không bến bờ, tự hiến thân nơi bàn thờ!"

Như thế danh xưng Vua-lòng-tin của chúng ta là Giêsu. Vương quốc lâu đài của Vua-lòng-tin là tâm hồn con người. Vương quốc này không có biên giới bờ cõi và cũng không bị giới hạn vào một thời điểm nào. Nó trải rộng khắp nơi vào mọi thời gian. Nơi nào có người tuyên xưng niềm tin vào ngài là Con Thiên Chúa, Đấng cứu độ trần gian khỏi vòng tội lỗi, nơi đó là vương quốc của ngài.

Còn cách thế cai trị của Vua-lòng-tin không dựa trên sức mạnh quyền lực, nhưng lấy tình yêu làm nền tảng. Chính vị vua này từng khẳng định: Thầy truyền cho chúng con giới luật mới, là các con thương yêu nhau (Gioan 13,34).

Và ngày sau cùng khi mọi người ra trước Vua để trả lời về đời sống việc làm của mình, ông không căn cứ vào thành tích đã đạt được, nhưng căn cứ vào tình yêu mà phân xử: Khi các con cứu giúp một người bé nhỏ lâm cảnh khốn cùng, đói rách, chính là các con làm cho ta. (Mátthêu 25,31-46)

Vị Vua này tự nhận: "Ta là người mục đồng tốt lành" (Gioan 10,11). Lời xác quyết này muốn nói lên: "Tôi quan tâm đến đời sống tâm hồn con người. Nỗi băn khoăn lo âu đè nặng tâm hồn họ, là băn khoăn của tôi. Tôi muốn giúp họ thoát khỏi gánh nặng này."

Hình ảnh vị Vua mục đồng này nói lên lối sống của ông với thần dân: sống gần dân, cho dân và vì dân, như người mục đồng luôn đi sát đoàn vật chăm sóc chúng.

Ngai vàng của Ông là thánh giá gỗ, nơi ngài bị đóng đinh xử tử. Vương miện của ngài là vòng gai người ta chụp lên đầu khi bị điệu ra pháp trường.

Vua-lòng-tin của người công giáo đã bị xử tử đóng đinh trên thập giá, bị chôn vùi sâu dưới lòng đất, nhưng ông đã được Thiên Chúa cho sống lại. Ông sống trong tâm hồn những người tin theo ông. Ông hiện diện nơi bàn thờ, khi những người tin theo Ông cử hành thánh lễ, cử hành các bí tích, khi họ họp nhau đọc kinh ca hát cầu nguyện nhân danh Ông.

Vua-lòng-tin của người tín hữu công giáo là Vua tình yêu.

Lm. D. Nguyễn ngọc Long

THÁNH ANRÊ TRẦN VĂN TRÔNG (1814-1835)

Anh lính trẻ can đảm một năm chờ chết

Anrê Trần Văn Trông là con duy nhất của một quả phụ đạo đức tại làng Kim Long, Huế. Lúc 20 tuổi, Trông làm thợ dệt tơ trong hoàng cung, nhưng sau đó bỏ nghề dệt, tình nguyện nhập ngũ ở tại Thọ Đức (Huế).

Vào tháng 11-1834 có lệnh bắt các quân nhân Công giáo ở Thọ Đức phải bỏ đạo. Các quân nhân này vì không phải là những người Công giáo sốt sắng, tham sanh úy tử, nên đều bỏ đạo, chỉ trừ Anrê Trần Văn Trông lúc bấy giờ hãy còn trẻ vẫn cương quyết không bỏ đạo. Anrê Trông được ra kỳ hạn trong vòng một năm nếu không chịu bỏ đạo sẽ phải xử tử.

Suốt một năm trời trong chốn lao tù, Anrê Trần Văn Trông chịu đánh đập tra tấn dã man và bị hành hạ đủ cách. Nhưng thay vì ngã lòng thối chí, nhờ cầu nguyện thầm lặng sốt sắng, Anrê Trông cảm thấy sự đau khổ và khốn khó đã hun đúc tâm hồn anh thêm kiên vững trong đức tin. Lại được người mẹ đạo đức nâng đỡ thăm viếng ủi an, khuyên bảo một lòng giữ vững niềm tin vào Chúa.

Anrê Trông thấy lòng càng thêm phần chấn tinh táo để không bị vấp ngã. Những món quà tiếp tế anh nhận được từ tay mẹ hiền, anh đều san sẻ chẳng những cho các bạn tù mà cho cả lính canh ngục, nên anh được họ quý mến. Bao nhiêu lần bị dụ dỗ hay cưỡng ép đạp lên Thánh Giá để bỏ đạo, Anrê Trông vẫn một mực dứt khoát từ chối. Lần cuối cùng, các quan cho Trông lựa chọn:

Hoặc xuất giáo, hoặc phải xử trảm. Anrê Trông không thay đổi ý kiến, vẫn giữ trọn lòng trung thành với Chúa, cam chịu mọi cực hình vại đức tin, sẵn sàng chết, chứ không bỏ đạo. Thế là quan tâu trình lên vua phê án tử hình cho Anrê Trần Văn Trông.

Ngày 28-11-1835, Anrê Trông bị điệu ra pháp trường An Hòa, Huế, để chịu tử hình. Nghe tin con bị đem đi xử, người mẹ can đảm đi theo con ra pháp trường. Bà ra hiệu cho con giữ vững đức tin, sẵn sàng chết vì đạo Chúa. Đồng thời, bà cũng cảm tạ ơn Chúa đã nhận lời bà cầu xin cho con bà dũng cảm tuyên xưng đức tin.

Lúc tới pháp trường, lính dọn cơ cho tử tội gồm có Anrê Trông và hai tên trộm cướp. Anrê Trông không ăn gì, nhưng dùng thời giờ để cầu nguyện. Sau đó lính trói hai tên cướp đặt một hàng với Anrê Trông, chẳng khác Chúa Giêsu khi xưa bị đóng đinh giữa hai người kẻ trộm. Anrê Trần Văn Trông ngược mắt lên trời đầy lòng trông cậy trong khi lý hình vung dao chém đầu người thanh niên anh hùng 21 tuổi ấy. Người mẹ không sợ chết, chạy ào ra giữa pháp trường đòi lý hình phải trao lại thủ cấp của con bà cho bà. Bà mẹ lấy vật áo bọc thủ cấp của con ghì chặt vào lòng, vừa hôn vừa lặp đi lặp lại: "Ôi con yêu dấu của mẹ, con nhớ cầu nguyện nhiều cho mẹ với".

Đức Giáo Hoàng Lêô XIII suy tôn Anrê Trần Văn Trông lên bậc Chân Phước ngày 27-5-1900, và Đức Gioan Phaolô II tôn phong Ngài lên bậc Hiển Thánh ngày 19-6-1988. (Trích từ DongCong.net)

Tài Chánh 2006

	Tháng	Thu	Chi
	Mười	\$ 435.10	\$0.00

	Cha : Trần Đức Phương	(206)334 -8422
	Chủ Tịch: Nguyễn Thành Chiêu bdh_cdmartin@yahoo.com	754-0865

* Mọi đóng góp ý kiến, bài vở. Xin Email về cdmartinbanbientap@gmail.com